

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kind,
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 30 december 2011 in zaak nr. 10/28567 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 16 juli 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris), heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd tegen de overweging van de rechtbank dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) niet bij de beoordeling van het asielrelaas heeft mogen betrekken, en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Datzelfde geldt voor het betoog van de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft onderkend dat twijfel bestaat aan de deskundigheid van de taalanalist met code SOM 10. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.
3. De vreemdeling klaagt voorts in het hogerberoepschrift, voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte eraan is voorbijgegaan dat in het rapport van de taalanalyse van 6 maart 2009 slechts enkele losse woorden zijn vermeld, die linguïstisch niet zijn uitgelegd.
De Afdeling begrijpt deze grief aldus dat deze is gericht tegen het oordeel van de rechtbank dat, gelet op een uitspraak van de Afdeling van 5 juli 2011 in zaak nr. 201100714/1/V3 (www.raadvanstate.nl), ook een rapport als het onderhavige als voldoende zorgvuldig, inzichtelijk en concludent moet worden beschouwd.

3.1. In de onder 3. genoemde uitspraak en in verscheidene andere uitspraken, waaronder de uitspraak van 18 december 2009 in zaak nr. 200901087/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling - voor zover thans van belang - het volgende overwogen.

Indien bij de staatssecretaris twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de staatssecretaris door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de staatssecretaris, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

3.2. Wat betreft de beschrijving van de spraak van de vreemdeling vermeldt het rapport van de taalanalyse van 6 maart 2009 niet waarom de vreemdeling niet het Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalië. De taalanalyse is derhalve in zoverre niet inzichtelijk.

In voormelde uitspraak van 5 juli 2011 heeft de Afdeling geoordeeld dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het BLT in het weerwoord en in de nadere toelichting de in die zaak aan de orde zijnde taalanalyse van een op de desbetreffende vreemdeling toegespitste motivering heeft voorzien. Zo heeft het BLT aan de hand van voorbeelden, die ook in de desbetreffende taalanalyse staan vermeld, beargumenteerd en geconcludeerd dat de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de desbetreffende vreemdeling kenmerkend zijn voor Noord-Somalië, aldus de Afdeling. Het BLT heeft hiermee, zo heeft de Afdeling - voor zover thans van belang - overwogen, de uitkomst van die taalanalyse alsnog inzichtelijk gemaakt.

De rechtbank heeft niet onderkend dat de zaak, die tot de uitspraak van 5 juli 2011 heeft geleid, verschilt van de thans aan de orde zijnde zaak, nu het BLT de taalanalyse van 6 maart 2009 niet alsnog inzichtelijk heeft gemaakt. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat de rechtbank een, overigens tweede, weerwoord van het BLT niet bij de beoordeling heeft betrokken omdat zij dat in strijd met de goede procesorde heeft geacht.

3.3. Uit het vorenstaande volgt dat de taalanalyse van 6 maart 2009 wat betreft de beschrijving van de spraak van de vreemdeling niet inzichtelijk is. Door ter zake geen nader onderzoek te doen, heeft de staatssecretaris

niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. De rechtbank heeft dit niet onderkend. De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gezien hetgeen onder 3.3. is overwogen, het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 16 juli 2010 alsnog gegrond verklaren. Dat besluit komt wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 30 december 2011 in zaak nr. 10/28567;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 16 juli 2010, kenmerk 0812.18.1426;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderd zestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

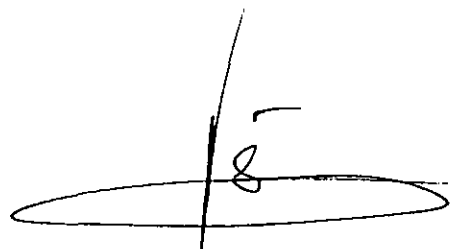
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 februari 2013

418.

Verzonden: 8 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser